

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobkyne **E. B.**, bytom vo V.V., *zastúpenej advokátom JUDr. M. K., Advokátska kancelária vo V., ul. M.*, proti žalovanému **Vedúcemu služobného úradu, Katastrálneho úradu v Prešove**, Konštantínova č. 6, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 22. septembra 2008, č. VSÚ 1922/2008, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 3S 42/2008-32 zo dňa 19. marca 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3S 42/2008-32 zo dňa 19. marca 2010 **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že týmto rozhodnutím došlo k porušeniu zákona o štátnej službe č. 312/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe“) a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Konštatoval, že žalovaný, riadiac sa záväzným právnym názorom súdov vysloveným v ich rozhodnutiach, ktorými boli zrušené predchádzajúce rozhodnutia správneho orgánu, doplnil dokazovanie zadovážením si listinných dôkazov od bývalých zamestnávateľov žalobkyne, ktoré v rozhodnutí citoval, z ktorých mal preukázané, kde žalobkyňa pracovala, v akom pracovnom zaradení a jasne a zrozumiteľne vysvetlil akú pracovnú činnosť (predchádzajúcu prax) a z akých dôvodov započítal a akú pracovnú činnosť a z akých dôvodov nezapočítal, a teda ju vyhodnotil ako prax v inom odbore. Súčasne poukázal na to, že žalovaný v rozhodnutí náležitým spôsobom

vyvetlil, prečo s účinnosťou od 1.1.2004, keď bol do zákona o štátnej službe doplnený § 159b, bol povinný žalobkyni odo dňa účinnosti tohto zákona určiť nový tarifný plat postupom a spôsobom uvedeným v § 159b ods. 2 zákona o štátnej službe. Konštatoval, že aj pokiaľ spolu s rozhodnutím o menovaní do štátnej služby bolo žalobkyni v súlade s § 16 ods. 1 zákona platného do 31.12.2003 doručené oznámenie, v ktorom bola uvedená jej odborná prax a započítaná prax (k 1.7.2002) 20 rokov a 41 dní (k 1.5.2003) 20 rokov a 346 dní, táto započítaná prax bola rozhodujúca pre platové zaradenie zamestnanca a určenie jeho funkčného platu do 31.12.2003, pričom do toho času osobný úrad neprehodnocoval odbornú prax zamestnancov, pretože to s ohľadom na určenie funkčného platu nebolo potrebné a nebolo to ani jeho zákonnou povinnosťou. Krajský súd na základe skutkových a právnych okolností v danom prípade dospel k záveru, že postup žalovaného bol v súlade so zákonom (§ 159b ods. 2 zákona o štátnej službe platného od 1.1.2004), dôsledne rešpektoval záväzný názor súdov, rozhodnutie náležite odôvodnil, a preto podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol.

Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobkyňa nemala v konaní úspech a žalovaný zo zákona nemá právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolala žalobkyňa. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie. Vytýkala súdu prvého stupňa, že sa stotožnil s dôvodmi žalovaného. Uviedla, že žalovaný o výške a zložení funkčného platu v jej prípade rozhodol prvýkrát v roku 2004, a napriek rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR po zrušení rozhodnutia žalovaný rozhodol tak isto a z tých istých dôvodov ako v roku 2004. Dôvodila, že tak, ako uvádzala vo všetkých svojich podaniach podľa § 154 ods. 1 zákona o štátnej službe bola rozhodnutím žalovaného zo dňa 1.7.2002 vymenovaná do dočasnej štátnej služby a v súlade s § 16 ods. 1 súčasne s rozhodnutím o vymenovaní do štátnej služby jej bolo doručené rozhodnutie o výške a zložení jej funkčného platu. Poukázala na to, že čas odbornej praxe jej žalovaný k 1.7.2002 posúdil podľa § 81 zákona o štátnej službe v nadväznosti na § 6 ods. 1 písm. a/ nar. vl. 249/1992 Zb. a priznal jej ju podľa § 159 ods. 5 v rozsahu 20 rokov a 41 dní a súčasne, že vedúca služobného úradu jej listom zo dňa 6.5.2003 oznámila, že k 1.3.2003 má čas odbornej praxe 20 rokov 346 dní, čas započítanej praxe 20 rokov 346 dní. Namietala, že pokiaľ žalovaný neskôr mení svoje rozhodnutie a uznáva jej iný čas odbornej praxe, koná v rozpore s právom, keď prehodnotil v jej neprospech už raz priznanú prax.

Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť a odvolanie zamietnuť. Nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v odvolaní žalobkyne. Uviedol, že žalobkyňa v žalobe nikdy nenamietala, ktorá konkrétna odborná prax, u ktorého zamestnávateľa, mala byť priznaná, v akej výške a prečo a súčasne, že pokiaľ žalobkyňa opakovane nesúhlasí s „protizákonným“ prehodením praxe, nikdy v žalobách a ani v tomto odvolaní neuviedla s ktorým konkrétnym zákonom. Konštatoval, že súd prvého stupňa dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s §§ 211 a nasl., bez pojednávania podľa § 250ja ods. 2, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok, ktorým krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho

orgánu, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a odvolanie žalobkyne zamietol, ktorými rozhodnutiami bol žalobkyni určený tarifný plat podľa § 159b zákona o štátnej službe s účinnosťou od 1.8.2004, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzali, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal s námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmovacieho konania v danej veci bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného a v rámci tohto konania posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu prvého stupňa, ktorými rozhodnutiami bol určený tarifný plat žalobkyne v intenciách zákona o štátnej službe.

Odvolací súd zo skutkových a právnych okolností v danej veci zistil, že medzi účastníkmi v tomto štádiu konania ostala sporná otázka posúdenia zápočtu odbornej praxe priznanej žalobkyni pri určení jej nového tarifného platu z účinnosťou od 1.8.2004 vzhľadom na zápočet jej odbornej praxe priznanej jej v minulosti na základe oznámenia vedúcou služobného úradu a aplikácia ust. § 159b zákona o štátnej službe účinného od 1.1.2004, a preto zameril svoju pozornosť uvedeným sporným skutočnosťami.

Podľa § 159b ods. 1 zákona o štátnej službe v znení zákona č. 551/2003 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, **účinného od 1.1.2004, štátnemu zamestnancovi odo dňa účinnosti tohto zákona sa určí nový tarifný plat.**

Platová tarifa, ktorá patrí štátnemu zamestnancovi podľa § 82 ods. 2 alebo podľa osobitného predpisu, sa zvýši o 1 % za každý rok odbornej praxe priznanej podľa doterajších predpisov k 31. decembru 2003. Zvýšenie sa zaokrúhľuje na celé desiatky korún nahor.

Ak tarifný plat podľa § 78 ods. 1 písm. a) je nižší ako tarifný plat určený k 31. decembru 2003, patrí štátnemu zamestnancovi vyrovnanie do výšky tarifného platu, ktorý mu patrí k 31. decembru 2003, ak vykonáva činnosti v tej istej funkcii ako pred účinnosťou tohto zákona, alebo ak v dôsledku tohto zákona došlo k zmene jeho funkcie. Vyrovnanie sa poskytuje až do doby, pokiaľ sa sumy tarifných plátov nevyrovnajú. Vyrovnanie patrí aj štátnemu zamestnancovi, ktorý zmení funkciu po nadobudnutí účinnosti tohto zákona a ktorého služobným úradom je ministerstvo zahraničných vecí. Výška vyrovnania sa vypočíta ako rozdiel medzi tarifným platom, ktorý by štátnemu zamestnancovi patril v danej funkcii pred účinnosťou tohto zákona a tarifným platom podľa § 78 ods. 1 písm. a).

Podľa § 6 ods. 1 písm. a/, ods. 3 nariadenia Vlády SR č. 249/1992 Zb. o platových pomeroch zamestnancov v rozpočtových a v niektorých ďalších organizáciách a orgánoch do doby rozhodnej pre zaradenie zamestnanca do príslušného platového stupňa (ďalej len "započítateľná prax") sa započítava doba praxe v odbore požadovanej pracovnej činnosti, u vojakov v činnej službe tiež doba služobného pomeru.

Praxou v odbore požadovanej pracovnej činnosti sa na účely tohto nariadenia rozumie výkon rovnakej alebo obdobnej ako požadovanej pracovnej činnosti, alebo výkon pracovných činností, pre ktoré treba vedomosti rovnakého alebo obdobného zamerania ako pre výkon požadovanej pracovnej činnosti.

Podľa § 78 ods. 1, 2 zákona o štátnej službe účinného od 1.1.2004 štátnemu zamestnancovi za podmienok ustanovených týmto zákonom patrí plat, ktorým je tarifný plat (platová tarifa a zvýšenie platovej tarify), príplatok za riadenie, príplatok za zastupovanie, osobný príplatok, osobitný príplatok, príplatok za štátnu službu v noci, príplatok za štátnu službu v sobotu a v nedeľu, príplatok za štátnu službu vo sviatok, príplatok za štátnu službu v sťaženom a zdraví škodlivom prostredí, príplatok za prípravu čakaťľa, príplatok za štátnu službu v krízovej oblasti, príplatok za zmenu, plat za štátnu službu nadčas, odmena. Funkčný plat na účely tohto zákona je súčet tarifného platu a príplatkov určených mesačnou sumou podľa odseku 1 písm. b) až e) a i) až l), plat podľa § 159 ods. 3, osobný plat podľa odseku 4, plat podľa odseku 5, plat podľa § 159b.

Podľa § 125 ods. 1, 2 zákona o štátnej službe v platnom znení konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru (ďalej len "konanie") sa vzťahuje na veci týkajúce sa štátnozamestnaneckého pomeru okrem a) výberového konania do prípravnej štátnej služby a do dočasnej štátnej služby, b) kvalifikačnej skúšky a nominačnej skúšky, c) zriaďovania výberovej komisie, zriaďovania kvalifikačnej komisie, zriaďovania disciplinárnej komisie a poradných orgánov zriaďovaných podľa tohto zákona alebo služobných predpisov, d) pracovnej cesty.

Na konanie podľa odseku 1 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov – správny poriadok), ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v predmetnej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci zistili skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, z ktorých dôvodov ich rozhodnutia treba považovať za zákonné, a preto súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p..

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis v danej veci zistil, že vedúci služobného úradu Katastrálneho úradu v Prešove rozhodnutím zo dňa 22.9.2008 č. VSÚ 1922/2008, rozhodol tak, že podľa § 138 ods. 6 zákona o štátnej službe rozhodnutie osobného úradu Katastrálneho úradu v Prešove zo dňa 31.8.2004 č. OÚ –3309/2004 o výške a zložení funkčného platu mení s účinnosťou od 1.8.2004 a určuje nové zloženie funkčného platu: spolu funkčný plat mesačne vo výške 9.930,--Sk; z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa bola rozhodnutím vedúcej služobného úradu Katastrálneho úradu v Prešove č. VSÚ-3321/2002 z 1.7.2002 vymenovaná do štátnej služby do funkcie samostatný referent, v odbore štátnej služby: 2.03.02 Kataster nehnuteľností; spolu s rozhodnutím o vymenovaní do štátnej služby bolo žalobkyňi doručené v súlade s § 16 ods. 1 zákona o štátnej službe platného do 31.12.2003 oznámenie, v ktorom bola uvedená jej odborná prax a započítaná prax: 20 rokov a 41 dní;

žalovaný konštatoval, že zamestnávateľom priznaná započítaná prax podľa predpisov platných do 31.3.2002 zostáva zachovaná podľa § 159 ods. 2 zákona o štátnej službe (platného do 31.12.2003), t.j. u žalobkyni bola zachovaná započítaná prax v trvaní 20 rokov a 41 dní a táto prax bola rozhodujúca pre platové zaradenie zamestnanca a určenie jeho funkčného platu do 31.12.2003; poukázal na to, že podľa § 159 ods. 5 zákona o štátnej službe (platného do 31.12.2003 čas odbornej praxe od 1.4.2002 je prax priznaná zamestnancovi zamestnávateľom podľa § 6 ods. 1, písm. a/ nariadenia vlády č. 249/1992 Zb. o platových pomeroch zamestnancov v rozpočtových a niektorých ďalších organizáciách a orgánov v znení neskorších predpisov; uviedol, že osobný úrad neprehodnotil odbornú prax, pretože s ohľadom na určenie funkčného platu nebolo potrebné a nebolo to ani jeho zákonnou povinnosťou; zdôraznil, že s účinnosťou od 1.1.2004 bol zákonom č. 551/2004 Z.z. do zákona o štátnej službe doplnený § 159b, podľa ktorého zamestnávateľ bol povinný štátnemu zamestnancovi odo dňa účinnosti tohto zákona určiť nový tarifný plat s poukazom na § 159b ods. 1, 2 zákona o štátnej službe, ktoré citoval, a preto v súvislosti s touto zmenou v odmeňovaní a určovaní funkčného platu zamestnanca osobný úrad ako príslušný správny orgán prehodnotil odbornú prax žalobkyne pre potreby určenia zvýšenej platovej tarify za odbornú prax (§ 159b ods. 2); pracovné činnosti u predchádzajúcich zamestnávateľov, ktoré popísal s uvedením obdobia ich výkonu, zhodnotil ako prax zamestnanca v inom odbore vzhľadom na rozdielny výkon pracovných činností, pri ktorých nie sú potrebné vedomosti rovnakého alebo obdobného zamerania ako pre výkon požadovanej činnosti, t.j. mimo odboru geodézia, kartografia a kataster, ako pracovnú činnosť, ktorá nemá rovnaký a ani obdobný charakter, ako činnosť vykonávaná na príslušnom štátnozamestnaneckom mieste; uviedol, že uvádzané pracovné činnosti žalobkyne: robotníčka v sklade, archivárka archívu špeciálnej výroby VRK – archivárka originálov rýpadiel, hospodársky pracovník – energetik a robotníčka v divízii N., správny orgán nemohol vzhľadom na úplne odlišný charakter práce, ako žalobkyňa vykonávala a mala konkrétne určený v opise činností štátnozamestnaneckého miesta priznať ani ako pracovnú činnosť obdobného charakteru; žalobkyni priznal odbornú prax spolu v trvaní 8 rokov a 177 dní, s uvedením opisov činností u predchádzajúcich zamestnávateľov a obdobia ich výkonu.

Zákonodarca zákonom č. 551/2003 Z.z. v čl.I. zmenil a doplnil zákon o štátnej službe okrem iného tak, že ho doplnil ustanovením § 159b s účinnosťou od 1.1.2004, ktorým uložil povinnosť zamestnávateľom určiť štátnemu zamestnancovi odo dňa účinnosti tohto zákona nový tarifný plat (§ 159b ods. 1) postupom podľa § 159b ods. 2, podľa ktorého predpokladom pre zvýšenie o 1 % je odborná prax zamestnanca priznaná podľa doterajších predpisov k 31.12.2003. Pre posúdenie charakteru odbornej praxe zákonodarca odkázal na doterajšie predpisy platné k 31.12.2003, teda na právnu úpravu ustanovenú v § 6 ods. 1, písm. a/, ods. 3 nariadenia vlády č. 249/1992 Zb., v zmysle ktorej sa započítava doba praxe v odbore požadovanej pracovnej činnosti a praxou v odbore požadovanej pracovnej činnosti sa na účely tohto nariadenia rozumie výkon rovnakej alebo obdobnej ako požadovanej pracovnej činnosti, alebo výkon pracovných činností, pre ktorý treba vedomosti rovnakého alebo obdobného zamerania ako pre výkon požadovanej pracovnej činnosti.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, keďže zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že správne orgány oboch stupňov zistili v danej veci správne skutočný stav a zo skutkových zistení vyvodili správny právny záver.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu správny bol postup žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa, keď na základe novej právnej úpravy ustanovenej v § 159b ods. 1

zákona o štátnej službe účinnej od 1.1.2004 určili žalobkyni nový tarifný plat a v súlade s novou právnou úpravou ustanovenou v § 159b ods. 2 priznali žalobkyni zvýšenie za odbornú prax, ktorú posudzovali v súlade s § 6 ods. 1, písm. a/ nariadenia vlády č. 249/1992 Zb. Správne orgány oboch stupňov náležite doplnili dokazovanie v intenciách predchádzajúcich rozhodnutí súdov, na základe ktorého si zadovážili dostatok skutkových okolností, ktorými zistili, aké činnosti a v akom období žalobkyňa vykonávala u predchádzajúcich zamestnávateľov a tieto skutkové zistenia pri posudzovaní ich charakteru aj správne vyhodnotili.

Odvolačí súd taktiež zastáva názor, že uvádzané pracovné činnosti, ktoré žalobkyňa vykonávala v minulom období u predchádzajúcich zamestnávateľov, a to robotníčka v sklade, archivárka archívu špeciálnej výroby VRK – archivárka originálov rýpadiel, hospodársky pracovník – energetik a robotníčka v divízii N., nebolo možné jej priznať ako prax v odbore požadovanej pracovnej činnosti, teda odbornú prax, pretože tieto činnosti mali úplne odlišný charakter práce, ako žalobkyňa vykonávala podľa konkrétne určeného v opise činností štátnozamestnaneckého miesta, na ktoré bola vymenovaná, teda uvádzané činnosti u predchádzajúcich zamestnávateľov, nemožno považovať za výkon rovnakej alebo obdobnej pracovnej činnosti ako výkon požadovanej pracovnej činnosti.

Z uvedených dôvodov odvolací súd námietku žalobkyne, že žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím určil jej tarifný plat nezákonne, považoval za nedôvodnú.

Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala, že ak žalovaný neskôr mení svoje rozhodnutie a uznáva jej iný čas odbornej praxe, koná v rozpore s právom, keď prehodnotil v jej neprospech už raz priznanú prax, odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na túto jej námietku. Súd v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu je oprávnený preskúmať zákonnosť a postup toho rozhodnutia, ktorého preskúmania sa žalobca domáhal v žalobe. V danom prípade predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým správny orgán určil žalobkyni funkčný plat s účinnosťou od 1.8.2004 a preto povinnosťou súdu bolo preskúmať, či správne orgány pri takomto určení jej funkčného platu postupovali v súlade s právnymi predpismi platnými a účinnými v čase vydania rozhodnutia. Povinnosťou správnych orgánov oboch stupňov na základe zmocnenia ustanoveného v § 159b ods. 1 zákona o štátnej službe v znení zákona č. 551/2003 Z.z. bolo žalobkyni určiť nový tarifný plat odo dňa účinnosti tohto zákona, t.j. 1.1.2004 a v rámci toho posudzovať činnosti – jej prax, ktorú vykonávala v minulosti za účelom zistenia jej odbornej praxe postupom podľa § 159b ods. 2 zákona o štátnej službe, teda povinnosťou osobného úradu bolo nanovo posudzovať jej predchádzajúcu prax, pretože zistená a započítaná prax žalobkyni v predchádzajúcom období bola rozhodujúca len pre určenie jej funkčného platu ku dňu 31.12.2003. Z uvedených dôvodov tvrdenia žalobkyne, že jej v minulosti boli doručené oznámenia osobného úradu, v ktorých jej bola priznaná odborná prax inak, sú v danom prípade právne bezvýznamné. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že oznámenia osobného úradu vo forme listu č. VSÚ-3322/2002 z 1.7.2002 a zo dňa 6.5.2003, ktorými bola žalobkyni uznaná odborná prax ku dňu 1.7.2002 a 1.5.2003, nie je možné považovať za rozhodnutia správneho orgánu a preto ani nepodliehajú súdnemu prieskumu podľa §§ 244 a nasl. O.s.p., pretože nezakladajú žalobkyni žiadne práva alebo povinnosti.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ krajský súd žalobu zamietol z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je vecne a právne správne, rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom o štátnej službe a preto odvolací

súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1, pretože žalobkyni v tomto konaní nevzniklo právo na ich náhradu v dôsledku jej neúspechu v tomto konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 15. decembra 2010

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth